

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยกับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในศูนย์ประสานงานทางการศึกษา ศูนย์ที่ 1 อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 18 โรงเรียน รวม 350 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลหันคา อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท จำนวน 1 โรงเรียน รวม 48 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) แล้วเลือกห้อง ป.1/1 เป็นกลุ่มทดลอง ห้อง ป.1/2 เป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ

วิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็นรายบุคคล โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ และผู้วิจัยนำคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ที่ได้จากการทดสอบ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาเป็นคะแนนก่อนการทดลอง ระยะที่ 2 ระยะทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลอง ตามโปรแกรม การใช้เทคนิคแม่แบบ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวม 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เวลา 10.30 น. - 11.20 น. ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี ตั้งแต่ เดือนธันวาคม 2548 ถึง เดือนมกราคม 2549 และดำเนินการกับกลุ่มควบคุม โดยใช้การสอนแบบปกติ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง รวม 12 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เวลา 09.30 น. - 10.20 น. ในวันอังคาร และวันพฤหัสบดี ตั้งแต่ เดือนธันวาคม 2548 ถึง เดือนมกราคม 2549 ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำกับนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่ม

ควบคุมอ่านแบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำชุดเดิม และนำคะแนนที่ได้ เป็นคะแนนหลังการทดลอง

ความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวคิดเรื่องการสังเกตและการเลียนแบบจากแม่แบบ เป็นหลัก ในการทำให้การอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ของนักเรียนถูกต้องชัดเจน ซึ่งผลของการสังเกตและการเลียนแบบจากแม่แบบทำให้นักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้องมากขึ้น ดังนั้น นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคแม่แบบจึงมีความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำถูกต้องมากขึ้น เหตุผลในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น เกิดจากการเลียนแบบการออกเสียงในซีดีบันทึกเสียงและตัวครูผู้สอน

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำถูกต้องมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในศูนย์ประสานงานทางการศึกษา ศูนย์ที่ 1 อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท ผลการวิจัยมีดังนี้

การที่นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำถูกต้องมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ที่ตั้งไว้ แสดงว่า การใช้เทคนิคแม่แบบทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำถูกต้องมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ทั้งนี้เพราะ เทคนิคแม่แบบมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำอย่างเป็นระบบ โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ซึ่งนักเรียนที่เข้าร่วมรับการฝึกการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ได้ฝึกตามขั้นตอนอย่างมีระบบ และอย่างสม่ำเสมอ ตลอดระยะเวลาการทดลอง 12 ครั้ง หลังจากที่ได้ทดลองนักเรียนไปแล้ว นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำถูกต้องมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536 : 70 - 89) กล่าวว่า วิธีการให้ตัวแบบ โดยเสนอตัวแบบที่มีลักษณะที่ฟังประสงค์เพื่อให้ผู้สังเกตเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ หรือเกิดพฤติกรรมใหม่ๆ

ที่พึงประสงค์ จึงทำให้การใช้เทคนิคแม่แบบช่วยทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำกับนักเรียนเป็นอย่างมาก ซึ่งแตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ การสอนแบบปกติถึงแม้จะมีวิธีการสอนที่เป็นระบบ แต่บรรยากาศการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่นำมาจัดการเรียนการสอนนั้นมีความน่าสนใจน้อยกว่าการใช้เทคนิคแม่แบบ เพราะนักเรียนคุ้นเคยกับระบบการสอนแบบปกติอยู่แล้ว จึงไม่กระตือรือร้นเมื่อได้รับการสอนแบบปกติ ดังนั้น จึงทำให้ความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรัสศรี มากสวัสดิ์ (2547 : 34) ที่ได้ศึกษา ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบสามารถอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศวัสกร นันทะบัน (2547 : 44) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโนนแดง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งได้ผลว่า การใช้เทคนิคแม่แบบทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยถูกต้องมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นอกจากนี้ จากการสังเกตพบว่า ในกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบในการสอนครั้งที่ 3 - 4 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องมากขึ้น นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง ให้ความสนใจและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ดังที่ อารี พันธุ์มณี (2545 : 29) กล่าวว่า การเน้นให้ปฏิบัติ หรือการลงมือกระทำในสิ่งที่ต้องการเรียนรู้จะเป็นการสร้างทักษะให้เกิดขึ้นอย่างแท้จริง ในขณะที่กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกตินักเรียนจะให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนในช่วงแรกๆ ของการทดลอง คือครั้งที่ 1 - 2 เท่านั้น หลังจากนั้น นักเรียนจะเริ่มให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยลง แต่สำหรับกลุ่มทดลองแล้วนักเรียนจะให้ความสนใจ ให้ความร่วมมือและมีความกระตือรือร้นเอาใจใส่ในกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดระยะเวลาที่ทำการทดลองทั้ง 12 ครั้งเลย นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้ง 48 คน แม้จะมีวิวัฒนาการออกเสียงปกติ แต่นักเรียนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีบุคคลที่เกี่ยวข้องมากมาย ได้แก่ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง พี่เลี้ยง เพื่อน และแม้แต่ครูที่สอน นักเรียนจะเรียนรู้และเลียนแบบบุคคลเหล่านี้โดยไม่รู้ตัวว่าเขาอ่านออกเสียงถูกหรือผิด จึงทำให้การแก้ไขการอ่านออกเสียงเป็นไปได้ยาก กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกจึงไม่มีความสามารถจะอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำให้ถูกต้องได้ดีเท่ากับกลุ่มทดลอง กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 126) สรุปจากความหมายของการเรียนรู้จากนักจิตวิทยา และนักการศึกษา

ต่าง ๆ ไว้ดังนี้ การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมไปเป็นพฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร ซึ่งเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์ หรือได้รับการฝึกฝน มิใช่เป็นผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติ หรือสัญชาตญาณ วุฒิภาวะ พิษยาต่างๆ รวมทั้งอุบัติเหตุ หรือความบังเอิญ ดังนั้น นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ จึงเกิดการเรียนรู้น้อยกว่านักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ ซึ่งตรงข้ามกับนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ จะผ่านกระบวนการฝึกฝนจนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการอ่านจนทำให้มีความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำได้ถูกต้องดีขึ้น

จากที่ได้อภิปรายมาทั้งหมดนี้ สามารถสรุปให้เห็นว่านักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำถูกต้องมากขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการศึกษาในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การใช้เทคนิคแม่แบบ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำได้ถูกต้อง ดังนั้น ครู ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรนำวิธีการดังกล่าวไปใช้พัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำของนักเรียนให้ถูกต้องต่อไป

1.2 ควรมีการฝึกอบรมการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อให้เข้าใจจุดประสงค์และวิธีการดำเนินการ ให้ถูกต้อง จนเกิดความเข้าใจ เกิดความชำนาญกับครู ผู้ปกครอง หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียน ซึ่งผู้ที่จะนำวิธีการใช้เทคนิคแม่แบบไปใช้ควรศึกษาจุดประสงค์ และวิธีลำดับขั้นตอนต่างๆ ให้เข้าใจ พร้อมทั้งควรมีประสบการณ์ และมีทักษะก่อนที่จะนำวิธีการดังกล่าวไปใช้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำวิธีการใช้เทคนิคแม่แบบไปพัฒนาทักษะทางภาษา เช่น ทักษะการอ่าน ทักษะการพูด เป็นต้น

2.2 ควรทดลองใช้เทคนิคแม่แบบไปพัฒนาตัวแปรอื่น เช่น ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หรือความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2.3 ควรใช้เทคนิคแม่แบบในการพัฒนาการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำกับนักเรียน ระดับชั้นอื่นๆ เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นต้น

2.4 ควรศึกษาความคงทนของผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ อย่างน้อย 4 สัปดาห์